

РЕШЕНИЕ

№ 35460

гр. София, 15.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6144** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 172 ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от В. Б. С. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Я. Ч. със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1451365/04.04.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ СДВР –Е. К. А., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171 т. 1 б. 3) ГГ) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водача, който е извършил нарушение по чл. 175 ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Изтъква се, че е издадена при липса на доказателства за наличието на субективния елемент от състава на нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП – вина, доколкото липсват доказателства собственикът на МПС или водачът на автомобила да са били уведомени по надлежния ред за служебното прекратяване на регистрацията. Позицията се на Тълкувателно решение № 2 от 05.04.2023 г. по тълк. дело № 3/2022 г. на ОСНК на ВКС и I и II колегия на ВАС. Жалбоподателят счита, че заповедта е издадена при несъответствие с целта на закона и неспазване на принципа на съразмерност (чл. 146, т. 5 и чл. 6 от АПК), доколкото незабавно след извършената проверка е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“, довела до служебно възстановяване на регистрацията на МПС съгласно чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП, а приложената мярка е надхвърлила необходимото за целта на закона. Твърди също, че в оспорения акт са изложени изцяло бланкетни мотиви, като

липсват индивидуални такива за издаването му. По същество моли съда да отмени оспорената заповед и да бъдат присъдени направените по делото разноски в т.ч. и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят В. Б. С. се представлява от адв. Я. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Ответникът - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ СДВР –Е. К. А., редовно уведомен, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. По делото са представени писмени бележки, чрез юрк. С. М., в която се излагат доводи за неоснователност и недоказаност на жалбата, като се твърди, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния и процесуалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPM – 1451365/04.04.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ СДВР –Е. К. А. на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171 т. 1 б. 3) ГГ) от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС, поради извършено нарушение по чл. 175 ал. 3 от ЗДВП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

От мотивите на заповедта е видно, че мярката се налага заради това, че на 04.04.2026 г., около 15:00 часа в [населено място] по [улица]пред блок 902 с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил О. А. с регистрационен номер С., собственост на С. М. В., като при извършената проверка се е установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 23.12.2025 г. на основание чл. 143, ал. 10 ЗДВП. Прието е, че е извършено нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДВП.

При извършена проверка от полицейски служители на МВР е издаден Акт за установяване на административно нарушение № GA 4758808 от 04.04.2026 г. за извършено нарушение на чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДВП – управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред .

На 04.04.2026 г. по отношение на автомобил О. А. с регистрационен номер С. е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и на 06.04.2026 г. с валидност до 04.04.2027 г. и на основание чл.143 ал.10 от ЗДВП е възстановена регистрацията му от органите на МВР.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, приложени по административната преписка, както и тези представени от жалбоподателя.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР, издадена във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, както и Заповед № 5133-9813 от 13.09.2024 г. също приложени с административната преписка,съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, като са

посочени фактическите и правни основания за прилагане на мярката.

Видно чл. 171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Административният орган е посочил за кое конкретно от визираните в разпоредбата на чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП нарушения се налага мярката, което съвпада изцяло и с изложените фактическите основания, а именно за нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП – управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

В случая извършването на нарушението, а именно, че жалбоподателят е управлявал превозно средство, което не е регистрирано предвид служебното прекратяване на регистрацията, е безспорно установено. Практически това не се и отрича от него. Неотносими към въпроса за законосъобразността на мярката са наведените доводи за липса на знание у жалбоподателя относно прекратяването на регистрацията, и на доказателства, че жалбоподателят/собственикът на автомобила е бил уведомен за това обстоятелство.

При упражняването на правомощието по чл. 171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП административният орган действа при обвързана компетентност, т.е. във всеки случай на констатирано с АУАН нарушение от кръга на посочените в разпоредбата, той е длъжен да наложи принудителната мярка, без да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено. Необходимото и достатъчно условие за издаването на заповед е да има съставен АУАН за установяване на нарушение по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Конкретно, при нарушение по чл. 175, ал.3 от ЗДвП, не се изисква от административния орган, издаващ заповедта за налагане на ПАМ, да проверява дали е било налице знание у водача на превозното средство за липсата на регистрацията, както и дали собственикът е бил уведомен за прекратяването на регистрацията.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрацията на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача - жалбоподател, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрацията на 23.12.2025 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, т.е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представено извлечение от ел.система на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, видно от което е заплатена застраховката ГО от собственика на автомобила от 04.04.2026 г. т.е. същият ден, след като е издадена и оспорената ЗПАМ, което съставлява нововъзникнало обстоятелство.

Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес – безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени в общ размер на 260,76 евро, от които 255,65 евро – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой

при сключване на представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 10/ и 5,11 евро разноски за внесена държавна такса.

От страна на ответника по делото е направено възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, тъй като същото е дори и под установения минимум, определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, съгласно който „за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, ивън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв.“

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Б. С. - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ – 1451365/04.04.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ СДВР –Е. К. А., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171 т. 1 б. 3) ГГ) от ЗДВП – временно отнемане на СУМПС на водача, който е извършил нарушение по чл. 175 ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Б. С. с ЕГН [ЕГН] сумата от 260,76 евро / двеста и шестдесет и 0,76 / , представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: